

Babička Dalila

Pacifik

1. My měli babičku čilou jak lasičku,
vstávala o půl třetí,
říkala den co den: "Nespěte pořád jen,
čas jako mustang letí."
Brnkala na starém spinetu, kamarád její byl Vinnetou,
někdy též na moment přišel Old Shatterhand,
ten s ní hrál na trumpetu.
R: U-smívej se, ty můj broučku, mládí smutek nesluší,
vzhůru pusu do obloučku, ať se srdce rozbuší,
úsměv, to je pohlazení, úsměv lidí v lepší změně,
u-smívej se, ty můj broučku, ať nám smutno není!
2. Když slunko vysvitlo, babičku to chytlo,
nebyla k udržení,
volal hlas přírody, lesů a hospody,
toho si člověk cení.
Spacák si narychlo sbalila, do termosky grog si nalila,
na tramp to valila pod jménem Dallila,
lidi, to je k zbláznění.
R:
3. Vyštěkly pistole do sklenic na stole,
když už nebylo co pít,
střepy, ty prej věstí vždycky nějaký štěstí,
babička dovedla žít.
A taky uměla vyprávět, jak jednou bizona střelil děd,
dal ho do ruksaku a cestou ve vlaku
střelil ho za rumů pět.
R: